

Előszó

Gyűlés a mennyben

ORLON MÁR DÖNTÖTT. A küldetés végső szakaszában nem fog új angyalcsapatot kiküldeni. Az elmúlt évben a föld rengeteget szenvedett. A csapatában lévő angyalokra, akik a szívügyes-bajos dolgaira szakosodtak, most sokkal nagyobb szükség volt mint valaha.

Szerte a földgolyón.

Orlon elfoglalta a helyét a terem elején, és szétáradt benne a bizonyosság. Ő ennek az angyalcsapatnak a vezetője, és jó döntést hozott. Ebben biztos volt. Amber és Beck. Jag és Aspyn. Az előttük álló időszakban mind a négyükre minden eddiginél nagyobb, intenzívebb küzdelem és kihívás vár. Mégis ők voltak a legmegfelelőbb angyalok az előttük álló borzalmas időszakban.

Orlon biztos volt ebben.

Nagyot sóhajtott. *Maradj erős!* – mondta magának. *Mind a négyüknek hinniük kell abban, hogy a küldetés lehetséges. Még most is.* Mennyei békesség árasztotta el. A terem üres volt, az angyalok

csak néhány perc múlva érkeznek. Orlon az ablak felé fordult, a ragyogó fény felé, amely beáradt az opálos üvegen, és betöltötte a termet.

Behunyta a szemét. *Segíts nekünk, Atyám! Ismered az aggályaimat.* Némí nehézséget jelent, ha ugyanazokat az angyalokat küldi ki. Így nagyobb esély van arra, hogy lelepleződnek. Ha az emberek felismerik őket, az azzal jár, hogy félbeszakadhatnak bizonyos események, amelyeknek meg kellene történniük. Amiknek meg kell történniük. Orlon felsóhajtott. *De Te, Istenem, mindezt tudod. Adj nekünk bölcsességet! Járj előttünk! Jézus nevében kérek, ámen.*

Megérkeztek az első angyalok. Kettesével, hármásával jöttek. Néhányuk halkan suttogott, sokan csendben voltak. Higgadtan. Bár teljességgel nem ismerték az előttük álló kihívásokat, annyit azonban tudtak, hogy még sosem forgott ennyi minden kockán.

Amber, Beck, Jag és Aspyn a terem elején foglaltak helyet. Korán érkeztek, hisz ők voltak azok, akiket már érzelmileg is mélyen érintettek az eddig történtek. Amikor az összes angyal helyet foglalt, Orlon némán várt még néhány pillanatig. *Köszönöm Istenem ezt a csapatot!* Mihez kezdene a Föld nélkülük?

Majd kihúzta magát:

– Tudjátok, miért vagytok itt. Mihály értesített arról, hogy az Atya felkészült ennek a nagyszerű küldetésnek az utolsó szakaszára, melynek Tyler Ames, Sami Dawson, Mary Catherine és Marcus Dillinger is a részese.

Az angyalok közül néhányan bólintottak. Négyen, akik már részt vettek ezekben a küldetésekben közelebb hajoltak, és teljes erejükből koncentráltak.

– Emlékeztek arra, hogy végső soron egy gyermek élete forog kockán. Olyan gyermeké, akiből kiváló tanító válik majd, amikor felnő. Dallas Garner lesz a neve, és visszafordítja az Egyesült Államokban élő emberek szívét az Atyához. – Orlon szünetet tartott.

Egyértelműnek kell lennie. – A gyermek evangelista lesz, remek tanító. Olyan, mint C. S. Lewis volt, vagy Billy Graham. Szilárdan áll majd Isten Igéjén. – Orlon habozott. – Tanításai az egész világ figyelmét megragadják majd, különösen az amerikaiakét.

Orlon pár lépést tett az ablak felé, a menny kristálykék eget fürkészte. Megfordult, és ismét az angyalokkal szemben állt.

– Volt olyan idő, amikor Krisztus amerikai követői az egész világ számára példát adtak szeretetből és igazságból. – Érezte, amint az előttük álló küldetés súlya ránehezedik. – Az emberek mára elfordultak az igazságtól. Dallas Garner segít majd ennek a nemzedéknek visszatérni Isten ígéjéhez. – Szünetet tartott. – Ha egyáltalán... megszületik.

Orlon szavainak súlya látszólag ott nehezedett a teremben lévő összes angyal vállán.

Orlon elmagyarázta, hogy mind a négy embernek együtt és életben kell maradnia, az ellenség azon erőfeszítései ellenére, hogy szétválassza őket. Különben a küldetés kudarcba fullad. Ebben a szakaszban élet-halál a tét, ám nem úgy, ahogyan az ezt megelőzően történt.

Visszament az emelvényhez, és a jegyzeteibe nézett.

– Korábban Jag és Aspyn az embereinkkel szemben álló bandák erőszakosságával és gyilkos kísérleteivel került szembe. Ezúttal a fenyegetések véletlenszerűek és halálosak lesznek. Baleseteket terveznek mind a négyük ellen. A legnagyobb veszélyt azonban maga Mary Catherine hordozza. A szíve miatt.

Orlon elmagyarázta, hogy a fő gondot az okozza, hogy Mary Catherine még mindig el akar menni Afrikába.

– Pedig ott sok veszély leselkedik rá.

A teremben nyugtalan várakozás uralkodott. Az angyalok cselekedni akartak. Így lettek megalkotva. Orlon kilépett az emelvény mögül, és elszánt hangon folytatta.

– Eldöntöttem, hogy melyik angyalcapatot küldöm el.

Pár angyal pislogott, meglepetten néztek körül a teremben. Az angyalok rendszerint önként jelentkeztek az adott küldetésre. De ezúttal más volt a helyzet.

Orlon a terem elején ülő angyalokhoz fordult.

– Amber, Beck, Jag és Aspyn. Ti jól ismeritek ezeket az embereket. Tanulmányoztátok őket, imádkoztatok értük, mellettük voltatok, és közbeléptetek az érdekükben. Sírtatok felettük.

Az arcukra kiült megdöbbenés szent eltökéltséggé változott át. Kihúzták magukat ültükben, és figyelmüket Orlonra összpontosították.

– A küldetés utolsó szakaszában mind a négyen részt vesztek. Gyakran találkoztok majd, és eldöntitek, hogy melyikőtök a legalkalmasabb az adott helyzethez.

Jag három társára nézett, majd mindannyian egyetértően bólintottak.

– Készen állunk!

Orlon körbepillantott a termen a többi angyalra.

– Mi sem maradunk tétlenül a mennyben. – Pár lépést tett a csoport felé. – A földön élő emberek minden egyes nappal többet szenvednek! A hét végére az itt jelenlévő angyalok mindegyike Angyaljárás-küldetésben fog részt venni.

Jónéhány angyal összenézett. Ez határozottan eltért az eddig megszokottól.

Orlon gyors lélegzetet vett. Eljött a cselekvés ideje.

– Most pedig imádkozzunk!

Az angyalok szerte a teremben behunyták a szemüket, és meghajtották a fejüket. Néhányan az Atya felé emelték kezüket, mások arcukat fordították a fény felé. Az imát követően Orlon Beckkel, Amberrel, Jaggel és Aspynnel a hátsó ajtóhoz ment.

– Ez lesz az eddigi legnehezebb küldetésetek. – A szemükbe

